

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 158. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906163666752/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

Henrik svarede: Gå til en anden; jeg har ikke noget at sige jer.

Men de råbte: Du er klogere end vi, du har set mere end vi. Tal til os; forkynd os et glædeligt budskab; giv os glæden tilbage. Og kan du ikke gøre os glade, så gør os i det mindste kloge.

Men hvad vil I høre af mig? Skal jeg fortælle jer om Gud?

Ja, fortæl os om Gud, råbte de, og mange begyndte at sætte sig.

Men hvis det, jeg har at sige jer, ikke er noget glædeligt, men kun den blotte sandhed?

Fortæl os sandheden om Gud! råbte de, og hele menneskaskaren satte sig i græsset og blev stille.

Henrik så et hav af ansigter rettet imod sig, og han følte igen engang sin magt over andre mennesker. Der gik et smil af ringeagt over hans ansigt, men han følte med det samme en medlidenhed, han ikke havde kendt før, og han tænkte, at det vel var bedre at skuffe deres forventning og gå; han rystede på hodet og blev ved med at tie.

Men mængden råbte: Du lovede os sandheden. Mange har løjet for os med fromme eller verdslige løgne, men du vil sige os sandheden.

Da tog Henrik ordet og talte sådan:

Godt, jeg vil sige jer sandheden om Gud, hvordan jeg har fået den at vide, kan være jer det samme. Gud har på en eller anden måde åbenbaret mig den, og når jeg er færdig med at oplyse jer, vil der være dem iblandt jer, der vil forstå, at de har haft et svagt glimt af den samme åbenbaring. Men først må jeg fortælle jer lidt om mig selv; der er jo en del her, der kender mig, og det var dem, der for